

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicijska, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (Inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izven nedeelj in praznikov, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 40.

V Ljubljani, v ponedeljek 18. februarja 1889.

Letnik XVII.

Državni zbor.

Z Dunaja, 16. februarja.

Zallinger.

Tirolski poslanec Zallinger pride le redko kdaj v državni zbor, doma pa se ponaša, kakor da bi bil on edini poslanec, ki kaj stori; drugi tirolski poslanci so le kimovci, ki vladi vse privolijo, kar koli hoče. Grdi napadi Zallingerjevi na omenjene tovariše v nekem tirolskem listu so pripravili drug tirolski list „N. Tir. Stimmen“, da je predrzemu napadniku dobro posvetil ter mu na vsa usta povedal, da Zallinger nima pravice napadati svojih tovarišev, ki se marljivo vdeležujejo sej in storé, kar jim je pri sedanjih okoliščinah sploh mogoče, ker on med zborovanjem večidel doma za pečjo sedi in prihaja na Dunaj le po svoje dijete, s katerimi se nemudoma zopet vrača domov. To je zdalo; Zallinger je prišel letos nenavadno hitro na Dunaj; da bi ljudje zvedeli njegovo navzočnost pri državnem zboru, povzdignil je danes svoj mogočni glas in se strašno zagrozil večini državnega zbora in vladi. Priliko k temu so mu dala posvetovanja davkarskega odseka. Poseben pododsek je te dni pretresal premembe hišnega davka in polajšave, ki jih je poslanec dr. Kathrein v posebnem predlogu zahteval za Tirolsko. Vladni zastopnik pa je odgovoril, da je vlada pač pripravljena k polajšavam za velike hiše, ki ob nekdanjih velikih cestah prazne stojé, za hrame po vinogradih na Kranjskem, ako nihče v njih ne stanuje, predlogu Kathreinovemu pa ne more pritrditi. Ta odgovor pripravil je poslanca dr. Angererja, da je izstopil iz davkarskega odseka, Zallingerju pa je dal ugodno priliko k prej omenjenemu napadu na vlado in večino državnega zbora.

Ta odgovor, rekel je Zallinger, kaže, da od vlade sedaj ni ničesa pričakovati, ter je poslaniške kroge osupnil, v ljudskih krogih pa bode pomnožil srd in nevoljo. (Prav res! na desnici.) Človek bi bil mislil, da se bode vsaj nekaj zgodilo in se odpravile vsaj najhujše določbe dotičnega zakona vsaj z ozirom na poslance, ki že

veliko let podpirajo vlado; toda vse pravične zahteve kakor tudi politični oziri so se morali ukloniti fiskusovi požrešnosti. Prosim torej gospoda načelnika davkarskega odseka, naj prej ko mogoče skliče davkarski odsek, da dá vladi priliko svoje izjave v njem predrugačiti, ali pa da odsek svoje lastne predloge izroči visoki zbornici, in sicer kakor hitro le more, morda še pred razpravo o državnem proračunu, ali pa med to razpravo, ker se mi zdi velike važnosti, da se stališče zjasni, predno se vladi dovoli budget! (Čujte, čujte! na levi.) Zborniškega gospoda predsednika pa prosim, naj napoveduje bolj pogoste seje, ker se mi zdi vse eno, ali budgetni odsek svoje delo nekaj dni prej ali poznej izvrši. Meni se zdi celó nevarno, budgetno razpravo pospeševati, ker sicer letos najraznejše in najnujnejše reči zopet nerešene ostanejo. (Čujte, čujte! na levi.) Meni se dozdeva, da bo vlada po rešitvi državnega proračuna poslance poslala domov, češ, oni so storili svojo dolžnost. (Čujte, čujte! na levi.) Zato želim, da bi se najnujnejše zadeve postavile na dnevni red, in mislim, da bi morali večina državnega zbora in prijatelji vlade to še tem bolj želeli, da se vsaj nekaj zgodi in da zopet brez vspeha ne poteče eno leto. Ako večina ne porabi vseh parlamentarnih sredstev, bi človek mislil, da gospodje sami čutijo, da od te vlade ni ničesa pričakovati, kadar pridejo vprašanja v razgovor, ki zadevajo katoliško ljudstvo. (Čujte, čujte! na levi.)

Poslanec Zallinger torej preti, da ne bode več glasoval za budget. Tako so nekaj tudi levičarji ravnali, sedaj so izprevideli svojo nespamet in le najskrajnejši levičarji Steinwenderjevega kopita sedaj še odrekajo vladi pobiranje davkov. Omenjena stranka hoče biti najbolj liberalna, Zallinger pa velja za najbolj odločnega katoličana in najstrogejšega konservativca. Njegovo obnašanje torej zopet priča, da so skrajni nazor med seboj v nekakem sorodstvu (les extrêmes se touchent).

Skladišča.

Na dnevnem redu je stala obravnava o skladiščih. K § 12. so govorili še Stalitz, Hevera pa

minister Bacquehem in poročevalec za nepremenjeni sprejem njegov, Sochor, Herold, Kronawetter in Popper pa zoper njegovo določbo. Konečno je vendar obveljal z veliko večino brez premembe. Sprejeta sta bila še §§ 13. in 14., potem je bila seja sklenjena.

Pred sklepom bila je pa še prečitana neka interpelacija poslanca Ebenhoeha in tovarišev, v kateri omenjajo časnikarskih napadov na katoliške duhovne in ministra vprašajo, kaj misli storiti, da katoliško cerkev varuje pred takimi napadi? Levičarji so se silno zakrohotali, ko so slišali to vprašanje. V njih očeh katoliški duhovniki in katoličani nimajo nobenih pravic in vsakdo jih sme grditi in napadati, kdor le hoče in more. Gorje mu pa, ako se predrzne kakemu židu kaj slabega očitati.

Konečno je bil sprejet predlog poslanca Eichhorna, da sme vsak poslanec priti k enkéti o delavskih kamorah.

Prihodnja seja bo v ponedeljek, 18. t. m.

Politični pregled.

V Ljubljani, 18. februarja.

Notranje dežele.

Namestu prestolonaslednika Rudolfa bode neki postal *glavni nadzornik pehote* sedanji poveljnik v Galiciji, vojvoda Virtemberški.

Dne 31. decembra 1890 se bode vršilo *ljudsko števljenje*. Vlada se bode pri tem neki držala onih načel, kakor leta 1888, tedaj bode ohranila v izkazih izraz „občevalni jezik“. Znano je, kako se je ravno s to okoliščino „popravljalo“ pravo razmerje. Vlada se je lahko iz tega marsikaj naučila, tembolj, ker jej je znano, da je statistika točna veda in se ne sme rabiti za politične eksperimente.

Vsled višjega ukaza je *budimpeštansko* generalno poveljništvo odredilo obširne vojaške neredbe, da prepreči nadaljne izgrede s strani dijakov in druhal. Ako se obnesó ta sredstva, odpotoval ne bo dvor iz Budimpešte.

Vnanje države.

Vest, da je *Srbija* v Rusijo odposlala več podčastnikov in častnikov zaradi popolnejšega izvežbanja, je nekoliko prenegla. „Pol. Corr.“ javlja: „O

LISTEK.

„Glasbena Matica.“

(Konec.)

Teh nedostatkov pri pevskih vajah rešila nas je „Gl. M.“, ki že nekaj let sém izdaje slovenske napeve za posamične glasove. I lani izdala je kot nadaljevanje „Lavorike“ več napevov za moški in mešani zbor. Mešani zbor! Ta je bil pač do najnovejših časov pasterk v našem glasbenem slovstvu. Ni čuda! Kje pa si našel — če izvzamemo Ljubljano — zbor, izvežban v razstavnem petji! Menim, da je obilnejša briga za dostojno cerkveno petje provzročila po mnogih krajih (vsaj na deželi) nastanek mešanih zborov. Tem pa je treba duševne hrane. Radostno konstatujem, da je „Gl. M.“ že lani in predlani s pridom delovala na tej gredi pevske njive. Poprej nam je obelodanila nekaj skladb Foersterjevih in Nedvedovih, letos pa sedmero slovenskih napevov (v partituri) za čvetero in petero mešanih glasov, ki jih je zložil P. Hugolin Sattner. O teh par besedice. Komponist nam je znan po

svojih cerkvenih napevih. A tudi na torišči narodne glasbe javljati sme se samosvestno. Dokaz temu je omenjena zbirka napevov. Tu sta harmonija in melodija v lepem soglasju z besedami. Nekaj posebnega opazamo na glasbenih proizvodih Sattnerjevih, vé namreč buditi prave čute v poslušalcih, ali da me ne umejete napačno, on zná zadeti v pesni to, kar Nemeec imenuje „Stimmung“. Izmed vseh sta se mi vendar dve pesni najbolj omilili: 1. „Nazaj v planinski raj“ in 3. „Studenčku“. Kdor bi me bil vprašal, naj li komponira na omenjeno pesem Gregorčičevo novo skladbo za mešani zbor, ali ne, odsvetoval bi mu bil, češ, težko se ti bo posrečilo, ker je že naš slavno priznani skladatelj A. Nedved na omenjeni libretto podal prekrasen napev. Ali, dasi ne trdim, kakor da je P. Hugolin svojega prednika presegel — priznal bode vendar vsakdo, da je podal v tej skladbi glasbotvor, ki bode v ušesih pevcev in poslušalcev provzročal zadovoljnost. Prepričan sem, da se bode i ta zbor često glasil iz ust naših pevcev in pevk. Le na dinamiko pazite, pa bode skladba brez dvoma všeč. K pesni „Studenčku“ je menda nehoté vrinila se v peró skladatelju kot melodija prvega dela neka pesnica, ki sem

jo našel v nemški zbirki pesem za otroške vrte. No, to ne jemlje nikake veljave pesnici, ki je v harmoniji gladka, melodija pa ima tako lahko, ljubko in mило, da se bode sigurno v kratkem času mej nami udomačila. Ne bodem se nadrobneje spuščal v oceno ostalih pesnij, naj dodam le še zavest, ki jo imam, da se bodo namreč rađe popevale te pesni v veselih družbah, prav kakor v cerkvi radi slišimo skladbe P. Hugolina.

S temi vrsticami bi moral jenjati, ako bi hotel zvest ostati svojej nalogi, kajti nastopno ne spada več pod naslov, ki ga nosi ta listek. Vendar, ker že pišem glasbeni listek, naj mu pridenem še par stavkov, če tudi niso v strogi dotiki s prejšnjim. Pri nas se zadnji čas mnogo komponuje; na svetlo prihajajo skladbe kakor gobe po dežji. Žal, da so pogosto le gobe — mehko blago, brez prave cene in oblike. Resnično, kdor je prekoračil vaje v intervalih in akordih, kdor ima le meglene pojme o harmoniji (o daljnjej izobrazbi niti ne govorim), hoče pri nas biti komponist. A to naj bi še bilo. Sam zá-se živi vsak v iluzijah — svobodno mu — ali za glasbo zanimajočemu se občinstvu ponujati in prodajati svoje „vaje“ — to ne gré. Imen na

tej misli vojnega ministra Protida se ni še končno ukrenilo, morda se vrše se le dotična razprava. — Pododbor ustavnega odseka je pospešil svoje delovanje tako, da bodo volilna postava končana že koncem tega meseca. — Kralj je zadnje dni velikokrat kistil a k sebi poklical. Iz tega sklepajo, da bode postal ministerski predsednik. — Po celi deželi se snujejo odbori, ki bodo priredili skupno slavnost petstoletnice bitke na Kosovem polju in so petnega praznika srbske države.

Govori se, da je **Bolgarska** opozicija v Plovdivu sklicala shod, potem pa izročila princeu prošnjo za preosnovo sedanjega ministerstva. — Na eksarhov predlog, da se zopet skliče sv. sinoda, je vlada odgovorila, da nima ničesa zoper to, vendar pa se morata škofa Demeter in Konstantin, ki nimata še za sinodo predpisane službene starosti, nadomestiti s starejšima osebama. — Podpisatelji znane adrese eksarhu se prosto gibljejo po mestu Sofiji, da, vozijo se celo v provincijo, toda povsod jih strogo nadzoruje redarstvo. Mej tem pa pridno izdeluje državni pravdnik zatožbo, ki bode predlagala, naj se zatoženci spoznajo krivimi upora zoper oblast-nije in kneza ter kaznujejo po točki 66. turškega kazenskega zakonika. Ta točka določuje kot kazni za to zločinstvo dosmrtno prognanje, v skrajnem slučaju tudi smrt. Toda Bolgarija nima kraja, kamor bi mogla pošiljati svoje prognance, kakor Rusija v Sibirijo in Turčija v Djarbekir, ter tedaj sodišče ne bode moglo izreči te kazni. Tu se zopet vidi, kako potreben za Bolgarijo je nov, lasten kazenski zakonik. Načrt takega leži zaprašen v miznici bivšega ministra dr. Stojlova, sedanji minister pa časa ne bode imel, da bi sestavil takov načrt ter ga predložil sobranju, ker do tedaj — sploh ne bode več minister.

Iz **ruske** prestolnice se poroča: Protestantski nedeljski listi objavljajo, da je bilo več luteranskih pastorejv v Livoniji obsojenih zaradi verskih prestopkov. Dva pastorja, ki sta bila lansko leto prognana na dve leti v Smolensk, sta končno izgubila svoji službi v baltičskih provincijah. Nekega pastorja je minole dni senat obsodil na 4mesečno ječo. V kratkem se bo proglasila razsodba zoper štiri druge pastorje, zoper kakih 60 pastorejv pa se vrši kazenska preiskava. — Ruski vladi je naznanil rumunski poslanik, da so rumunske oblasti izgnale iz dežele 63 ruskih podložnikov, ki se niso mogli izkazati z zadostnimi sredstvi za živž. Vsi izgnanci so Bolgari, ki imajo ruske potne liste in so ruski podaniki.

Nemški vladni krogi ne pripisujejo posebnega pomena pariškemu dogodkom. Pričakovali so itak, da bo prej ali slej padel Floquet, ter vsled tega tudi niso bili iznenašeni. Berolinske vesti poročajo o bodočem francoskem ministerstvu Rouvier-Say. — Vlada je predložila državnemu zboru „belo knjigo“, ki obsega 44 listin gledé Samoe.

Poraz ministerstva je, kakor samo ob sebi umevno, v **Franciji** povsod predmet razgovorov in časnikarskih razprav. Oportunski in zmerni listi konstatujejo, da je dalo zbornično glasovanje predsedniku republike popolno prostost gledé sostave novega ministerstva. Radikalni listi pravijo, da sedaj, ko je pal Floquet vsled oportuncev, ni mogoče več združenje republikanskih strank. Konservativni in boulangistični listi pa trdijo, da je razpustitev zbornice nujno potrebna, bolj kakor sploh kedaj. Vladnih nasprotnikov pri odločilnem glasovanju v zbornici je bilo 307, in sicer 165 monarhistov, 127 oportuncev in 15 boulangistov. Glavno zaslugo za to zmago monarhistov — kolikor se more tu govoriti o zmagi — ima Cassagnac, ki je zadnji čas razumel vzdržati konservativce v strogi slogi. Ministerstvo bi gotovo ne bilo palo, ako ne bi bil dne 27. januarja zmagal Boulanger s toliko večino. Le slednja je gnala Floqueta h korakom, ki so ga vodili v njegov grob. Cassagnac je neprestano govoril, da je politična tesnoba in kratkovidnost, ako nočejo konservativci

bodem navajal — nomina sunt odiosa — tu se gré za stvar, in dotični, upam, bodo že razumeli. Najhujše pa je to, da taki glasbeni drvarji zahtevajo, naj jim občinstvo njih neotesane blode hvali in kupuje. Če pojde tako dalje, dospemo v kratkem do tje, da občinstvo sploh muzikalij slovenskih — če bi bile tudi najboljše — kupovati ne bo hotelo. Iz srca me torej veseli, da je č. g. J. Lavtižar na rešeto vzel v letošnjem „Glasbeniku“ cerkvene naše komponiste, kjer jih s spretnim svojim peresom kritikuje in poučuje.

Ali bi ne kazalo tudi sploh za slovenske skladbe uvesti neko cedilo? Sicer bodo slabe ali polovičarske kompozicije dobrim in najboljšim karijero zakvarile. Ali bi se ne dalo iz gremija „Gl. M.“ izvoliti odsek, ki bi imel nalogo v javnih listih objektivno kritikovati pojavljajoče se skladbe? Toliko v blagohotno uvaževanje Matičnemu odboru. Vsekako moramo začeti pisati objektivne kritike; v bodoče pač ne gré hvaliti vsega, kar je slovensko zato, ker je slovensko. K.

glasovati za Boulangerja; le ako slednji zmaga z veliko večino, vsakala bi se vladi globoka rana, in če pa bi stal Floquet danes trdno na svojem mestu kakor poprej. Nadaljna zasluga Cassagnacova za protirepublikance je ta, da je pregovoril Boulangerja od nameravanega govora v zbornici, kajti nasproti „generalu“ bi se bili takoj združili vsi republikanci. — Kdo bo prevzel sestavo ministerstva, ni še znano. Govori se mej drugim tudi o Rouvieru; slednjemu bi se morda posrečilo dobiti kakih 13 republikancev, o katerih se ne vé, na katero stran se nagibljejo. Toda tudi tako ministerstvo bi životalo le toliko časa, dokler bi mu prizanašali nasprotniki; brezno mej radikalec in oportunci je preširoko, da bi se moglo le misliti na bry, ki bi vezala oba bregova. Zадnje brzojavke poročajo: „V političnih krogih se sodi, da bo Sadi-Carnot izročil sestavo ministerstva bivšemu ministru Rouvieru. — Vsled Carnotove prošnje je storil Rouvier korake pri Méline-u zaradi novega kabineta. Zадnja poročila trdijo, da je Méline prevzel ta nalog. Listi pravijo, da hoče predsednik za sedaj poklicati le strogo poslovno ministerstvo ter tako zagotoviti vseh pariške razstave. Mej osebami, katere je poklical Carnot v Elysée, so tudi Kazimir Périer, Constans in Challemel-Lacour.“

Delavsko gibanje po celi **Italiji** narašča. Iz vseh delov države, posebno pa iz Romanje in Sicilije dohajajo vesti o izgrelih. V Lugu in Palermu so oblastnije vsled nemirov sklenile prirediti javna dela, da tako nekoliko olajšajo splošno bedo. V Parmu so morali vojaki z golim orožjem posredovati. Na obeh straneh je bilo mnogo ranjenih, 22 oseb so zaprli. — Zbornica je na interpelacije zaradi delavskih nemirov izrekla Crispiju in njegovi vladi zaupanje z 247 proti 115 glasovom.

V predčerašnji seji **rumunske** zbornice je Blahremberg utemeljeval svojo interpelacijo o tem, ker je vlada dunavski parobrodni družbi protustavno dovolila napravo brzojavnih uradov ob Dunavu. Ministerski predsednik Rosetti mu je odgovoril dokazovaje, da je vlada pri tem postopala popolnoma v smislu ustave ter ni prezirala niti samouprave, niti pravic rumunske države. Zbornica je potem prešla na dnevni red.

Turčija je za gotovo obljubila **ruskemu** veleposlaniku pl. Nelidovu, da bo še tekom tega meseca plačala 50.000 funtov na račun odškodnine, katero dolžuje ruskim podložnikom. Nelidov bo dne 21. t. m. odpotoval na odpust v Peterburg.

Izvirni dopisi.

Z Dunaja, 14. febr. Slovenski klub in podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaji imata vedno več uspeha. Čudno dozdevalo se bode morda marsikomu v domovini, da sta mogoči dve taki društvi na Dunaji, v kojem prebiva tako malo Slovencev. Seveda podporno društvo ustanovljeno je za vse, ki govoré slovenski jezik, in tudi za vsacega, komur je mar prospeh slovenskega dijaštva. Bog mu daj le še mnogo, mnogo podpornikov! Z radostjo zabilježiti nam je, da je zadnji klubov večer pristopil podpornemu društvu kot ustanovnik g. Josip Zelenik s svoto petdesetih goldinarjev. Srčna mu hvala!

A v slovenskem klubu zbira se razumništvo slovensko na Dunaji. Prekrasna in zanimiva berila čitala so se v njem, koja so vzbudila tudi po naši domovini živo navdušenje. Slovenski klub je takorekoč jedini v svoji stroki. Težko mu je najti jednacega.

Prestopimo pa sedaj k poročilu o zadnjem večeru. Gospod predsednik Navratil omenjal je najprvo prezgodaj umrlega cesarjeviča Rudolfa, našteval njega zasluge, njegovo delavnost, opisoval njega vrli značaj in ljubezen do vseh narodov avstrijskih. To ljubezen kazal je posebno v svojem velikanskem delu: „Oesterreich in Wort und Bild“. — Navzoči Slovenci slušali so ta govor stojé.

Potem čital je gospod Svetič svoje berilo: „Nekaj o napredku“. Naj omenim tu ob kratkem vsebino tega berila:

„Mnogo se govori dandanes o napredku — tako začena gosp. Svetič — mnogo o duševnem in gmotnem napredku. Res, obrt, poljedelstvo, promet, znanost, umetnost — vse razvilo se je nepričakovano. Povsod se poje čast in slava omiki in učenosti; toda vpraša se: ali smo res tako srečni, kakor se pregovarjamo? — Ne, mnogo jih je, ki odkimavajo z glavo, mnogo jih je nezadovoljnejšev, ki si želé nazaj zopet starih časov, onih časov, v kojih je živelo človeštvo v naravni prostosti; v koji pel je tako lepo Vergil v svojih metamorfozah: „Aurea prima est aetas“. — Omika tedaj ne pri-naša sreče. To pokazalo se je na mnogih ljudeh, ki so iz divjakov postali omikanci. Ni jih trpelo dolgo v civilizirani družbi, zapustili so jo, ter se podali zopet med svoje rojake v gozda. Poreče se seveda lahko, da rod teh ljudij še ni prehodil kul-

turnih študij, da so ti ljudje takorekoč nenadoma padli v omikano družbo. Ali mnogo je tudi olikanih Evropecev, ki se strahijo pred omiko.

Če se premisli n. pr. državno življenje, vidi se, da se najde v najboljših vremenih državah največ nezadovoljnejšev. In tudi najmodrejši državniki ne morejo jih zadovoljiti. Najpopolnejši državni zakoni izkažejo se svoje dni pomanjkljivi, celo nevarni. V nekaterih državah zdi se ljudem premalo, v drugih preveč svobode. Začne se reakcija, ljudstvo začena pozeleti samovlada, in v tacihi slučajih posreči se lahko častilakomnemu možu dospeti do najvišje oblasti. — Tudi v dražbenem življenji ni videti nič zboljšanja. Narod zatira narod, stranka stranko, država hrepeni razrušiti državo. Sovraštvo se prej širi, nego pojemlje. Proudhon ne priznava sploh nobenega družega prava, nego pravo moči in sile; in Lavisse v svojem „Essais sur l'Allemagne imperiale“ piše, da bodo še le zgodopisci bodočih časov spoznali, kako se motijo filozofi, ki verujejo, da je večni napredek konečni vzrok vse zgodovine. — Te besede privedó nas do vprašanja „o perfektibiliteti“, to je, do vprašanja: Ali bode kraljeval kdaj večni mir na zemlji? — Pač se naglašja, da vojske dandanes niso več tako barbarske, ali če je napredek resničen, in če je človekoljubje prišlo do veljave, bilo bi to prvo, da si ne prizadeva jemati človek človeku življenja. Za večni mir oglasilo se je mnogo veljavnih mož, tako n. pr. Spencer i. dr. Toda drugim zdi se vojska zopet potrebna, ki menijo, da bi človeštvo gnijlo brez nje, tako n. pr. Moltke, De Maistre, Lacordaire i. dr. Zadnji uči, da je vera beseda, vojska pa roka božja.

Povdarja se tudi napredek na znanostnem polju. Res, vežba se duh na vso moč, a zanemarjata se srce in čut. Odkrilo se je vže mnogo resnic, ali koliko nam jih je še skritih, in koliko nam jih bodo ovrgli zopet naši nasledniki! Veda je napredovala pač po kolikosti, a ne po kakovosti. — V umetnosti kaže se nekaka utrujenost. Ne izvrši se nič novega, sega se po starem, katero se nekoliko predela, kakor želi ravno moderni okus — rekel bi: moda. Tudi občna uravnost se ni zboljšala. Zločini dandanes niso nič manj zverski in nič redkejši. Koliko je pa tudi pregreh, koje je rodila ravno civilizacija. Ona pa kvari tudi človeka telesno. Težko pridejo kdaj časi, o katerih sanja Shelley, v kojih ne bode ni vojsk, ni sovraštva, ni zločinov. Izginiti morale bi prej vse strasti s sveta, kar je pa težko verjeti, dokler se pretaka kri po žilah človeških. Ali vendar — sklepa gosp. Svetič — sedanji čas ni boljši od preteklih vekov, in bodoči tudi ne bodo srečnejši od sedanjega. Vsaka doba ima svoje dobre in slabosti, ali izhajati dá se v vsaki.“

Izvrstno to berilo vzbudilo je živo pohvalo, koja se je izkazala gosp. čitatelju, ko je končal svoje berilo. — Omeniti nam je le še, da more biti slovenski klub zopet zadovoljen s tem uspehom. Temu je sledil vesel razgovor, navdušene napitnice, in izborna petje kvarteta akademičnega društva „Slovenije“.

Prihodnji večer bode 9. marca. Čital bode gospod dr. Štrekelj, kojega berilo namenjeno je bilo vže temu večeru, ali ker je moral odpotovati z Dunaja, čital je g. Svetič.

Iz **Ribnice**, 15. februarija. Čakal sem, da napadani prečast. g. častni kanonik in dekan ribniški sam odgovori in se zahvali za lepe priimke, katere mu „Slovenski Narod“ daje. A do zdaj še nisem čital nikjer, torej prosim, da te vrstice sprejmete kot pojasnilo v svoj list.

Potrila je žalostna vest o nepričakovani smrti Nj. ces. kr. Visokosti nadvojvode Rudolfa duhovščino v Ribnici gotovo bolj, kakor „Narodovega“ dopisuna, ki se dela, kakor da bi tukajšnje razmere dobro vedel in znal. Vendar mora hudoben biti, če jih vé, da jih ne pové tako, kakor so v resnici, ampak mačkine solze točeč zaradi nelojalnosti (?) prečast. g. dekana ribniškega stvari po svoje zavija in suče.

V dan pokopa cesarjevičevega bila je v Ribnici ob 8., to je, ob navadni uri, o kateri se pri posebnih priložnostih v delavnikih tukaj sv. maše darujejo, slovesna črna sv. maša; pel jo je prečastiti gosp. kanonik sam. Eno uro poprej, ob 7. uri, dal je zvoniti z velikim zvonom v znamenje, da se bo uro pozneje v farni cerkvi brala slovesna sv. maša. Vsak otrok je lahko vedel, zakaj zvoni z velikim zvonom, kar se godi le pri posebnih prilikah. Po sv. maši je bila „Libera“ pri postavljeni tumbi. Pri sv. maši je prisostoval jeden gg. kapelanov v

roketu, ker drugemu to ni bilo mogoče. Šel je namreč maševati v dve uri oddaljene Poljane. Maša bi se bila odložila v Poljanah, ali maševati je šel zato, ker je bilo treba ob jednom iti obhajati še pol ure naprej v goro od Poljan. S tem potem je opravił tudi tam sv. mašo, od obhajila prišedši je spraševal tam dopoldne in popoldne; kako bi bilo mogoče še doma mu prisostovati?

„Narodovemu“ dopisunu dopovedati, da se obhajilo ne dá odkladati in da tega noben vesten duhovnik ne stori, bilo bi seveda zastoj. O vsem tem kajpada molči, samo da bi mogel prečastitega gosp. dekana pred občinstvom ogrditi. Da čez 86 let stari gosp. Jožef Skubic, ki tukaj biva v pokoji, azistovati ne more, ker še vsak dan zaradi bolehnosti in visoke starosti maševati ne more, je umljivo. Da bi bil prečast. gosp. kanonik na koga vplival, ali kdo drugi od duhovnikov v Ribnici, da je prej črno zastavo snel, to pa je nesramna laž. Kaj ne, gospod dopisnik „Narodov“, calumniare audacter, semper aliquid haeret.¹⁾

Nobena postava ne tirja, da bi se morala kdaj črna zastava z župniškega stanovanja razobesiti. Tudi par metrov dolga zastava, če bi bila tudi svilen, še ni dokaz in mera za lojalnost, če bi druga ne bilo. Zato si tega grdenja ne morem drugače razlagati, kakor da je „Narodov“ dotični dopisnik srčno želel, že enkrat zaušnico dati prečast. g. dekanu in častnemu kanoniku, ta želja se mu je zdaj spolnila.²⁾ Dopisnik daje prečastitemu gospodu dekanu nauke, kakor instruktor svojemu gojenčku. Radoveden sem, kakšne pojme o lojalnosti ima on, ki misli, da s takim postopanjem časti spomin Nj. ces. kr. Visokosti. Grdo je, nad 74 let starega, vsestransko delavnega in zaslužnega gosp. kanonika nelojalnosti sumničiti. Da on natanko spolnuje svoje dolžnosti in še več stori, kakor je dolžan, vé vsakdo, kdor ga pozna. Znajo to tudi na višjem mestu. Toda, ker „Narod“ prevzvišenega knezoškofa samega uči, kaj je lojalnost, ne zdi se mi čudno, da je pobral tudi drobtinico iz Ribnice. „Narod“ vere nima v svojem geslu,³⁾ torej je čisto breznačelno, da nadzorovati hoče duhovnike v cerkvi. Načela svobode „Narod“ ne pozna.⁴⁾ Po njegovem vedenju bilo bi soditi, da le tisti se mu zdi svoboden, kdor vero održe, ali da se znebi verske „tesnosrčnosti“ ali pa si vsaj po svojih mislih in željah sam vero skroji in skrpa. Rado se zgodi, da „Narodovi“ gojenci v cerkev le takrat pridejo, kedar se njim zdi za parado, ne pa takrat, kedar krščanski red zahteva. Tudi bi kmalu rekel, da so mu elevzinske misterije enake veljave, kakor daritev sv. maše.

¹⁾ Drugega namena dopis ni imei. Op. pis.

²⁾ Pomilovanja vreden list, ki kaj enacega sprejema v svoje predale. Gotovo je napadeni g. dekan več storil za cesarja in domovino, kakor vsi sedanji „Narodovi“ vredniki.

Op. pis.

³⁾ „Narod“ in vera!?

Op. pis.

⁴⁾ „Narod“ hoče biti v Sloveniji, kar je Bismarek v Prusiji, a mu bode izpodletelo.

Op. pis.

Dnevne novice.

(Presvetli cesar) je daroval za razširjenje župniške cerkve v Stopičah 250 gold.

(Za presvetlega cesarja) in vso cesarsko hišo je daroval včeraj ob 10. uri v stolni cerkvi prevz. gospod knezoškof votivno sv. mašo z obilno azistencijo. Navzočni so bili vsi preč. gg. kanoniki, gg. bogoslovci, učenci iz Alojznice in mnogo pobožnih vernikov. — Na „Gradu“ je ob 9. uri na isti namen daroval sv. mašo č. g. župnik Ivan Tomažič ter v izbornem govoru na podlagi Najvišjega cesarjevega pisma „Mojim narodom“ opisal plemenito in blago očetovsko srce preljubljenega vladarja in polagal kaznjencem na srce, naj se v svoji zakrivljeni nesreči spominjajo v molitvi presvetlega cesarja, katerega je zadela največja nesreča. — Navzočni so bili vsi gg. uradniki. Po sv. daritvi so kaznjenci zapeli cesarsko pesem.

(Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda) je imelo dne 13. februarija svojo XXIV. sejo. Navzočni: Prvomestnik: Tomo Zupan. Odborniki: Dr. vitez Bleiweis - Trsteniški, Ivan Hribar, Matej Močnik, Ivan Murnik, Luka Svetec (podpredsednik), dr. Iv. Tavčar, dr. J. Vošnjak (blagajnik), Andrej Zamejec, Ant. Žlogar (zapisnikar). Od razsodništva: dr. Fran Papež in Fran Povše. — Prvomestnik naznanja, da je povodom pretresljivega dogodka v Najvišji cesarski rodovini v imenu družbe sv. Cirila in Metoda pri

visokem c. kr. deželnem predsedništvu izrazil globoko sožalje, kar vodstvo odobrayaje soglasno vzame na znanje ter sklene, da se ta izraz lojalnosti zabeleži v današnji sejni zapisnik. — Blagajnik dr. Vošnjak naznanja, da je bilo društveno nadzorništvo povabljen, za l. 1888. sklenjene račune pregledati. Dne 28. januarija sta dva nadzornika to storila ter našla vse v redu. Po nadzorništvu pregledani in potrjeni račun objavil bode svojedobno družbeni „Vestnik“. Nadalje poroča o nekaterih prošnjah za podporo, ki se uslišijo. — Tajnik Ant. Žlogar poroča o tekočih zadevah od zadnje seje, pojasni, kako so bili sklepi izvršeni, koliko darov je med tem dospelo društvu — 100 gld. od neimenovanega duhovnika v slovenskih gorah za vspešnejše izdavanje društvene knjižnice, državna obveznica za 50 gld. od rodoljubnega posestnika Jos. Koširja iz Kranjske Gore in volilo 100 gld. pokojnega župnika P. Terana, ki pa še sedniško ni naznanjeno. Omenja, da je zglášena nova podružnica: Sv. Lenart v Slovenskih Goricah na Štajerskem in Greta—Barkovlje—Rojan pri Trstu. — Društveni izkaz za l. 1888. je bil v zmislu dotičnega zakona poslan slavnemu magistratu ljubljanskemu, iz katerega je razvidno, da je bilo pri vodstvu vključenih podružnic 80 s 6176 družbeniki. — Odbornik dr. Tavčar poroča o napadu „Neue Freie Presse“ od 23. januarija v dopisu iz Gradca, v katerem se trdi, da je grof Ignatijev, predsednik slavjanskega blagotvornega občestva, tudi pokrovitelj družbe sv. Cirila in Metoda ter v zvezi z društvenimi voditelji, ter da družba dobiva od tega občestva podporo, in da društvo agituje za slovansko liturgijo. Vodstvo je koj, ko je bilo na to opozorjeno, poslalo redakciji „N. Fr. Presse“ popravek, v katerem zavrača tako nesramno obrekovanje; a dozda ga „N. Fr. Presse“ še ni objavila. Zato je treba postopati v zmislu društvenega zakona (§§ 19, 20, 21). Sklene se, naj odbornik dr. Tavčar dožene to zadevo, če treba tudi po sodnijski poti. — Odbornik dr. vitez Bleiweis poroča o neki prošnji s Koroškega; uslišana je pod že stavljenimi pogoji. — Odbornik J. Murnik poroča o tržaški šoli. Sklene se, da se razpišeta dve učiteljski službi s 600 in 500 gl., ker se prihodnje šolsko leto šola razširi z II. razredom. Za II. mesto sme se nastaviti tudi učiteljica. — Odbornik Močnik poroča o neki prošnji za podporo, ki se dovoli. — Po prvomestnikovem predlogu se izreče mnogim rodoljubom, ki so se posebno žrtvovali v društvene svrhe, vodstvena zahvala. — Sklene se, da bodo znanprej vodstvene seje redoma vsako prvo sredo v mesecu, le, ako bi bil tedaj praznik, ali bi seja vsak mesec nemogoča bila, prestavi se na drugega meseca prvo sredo. Na tak način podružnična načelnštva i rodoljubi najboljše vedó, kdaj jim je poslati nasvete in prošnje, da se prej rešijo.

(Z Dunaja) se poroča, da se je danes odpeljala v Miramar prestolonaslednica-vdova Štefaniya. Spremljata jo tudi princ Koburški, svak rajnega cesarjeviča, in njegova soproga.

(Umrla) je včeraj zjutraj po dolgi bolezni na Poljanah znana gospa Marija Lenarčič, rojena Simon. Pogreb bode jutri popoldne ob 4. uri. N. v m. p.!

(Dunajski akademiji znanostij) je dr. vit. Miklošič v zadnji seji predložil razpravo z naslovom: „Slovanski, madjarski in rumunski elementi v turškem jeziku“.

(Vir nesramnih laží.) Dunajska „N. Fr. Pr.“ sumniči pri vsaki priliki lojalnost slovenskega naroda najpodlejším načinom. Isto je storila minole dni povodom cesarjevičeve smrti. Zanimivo je, kar piše „Kreutz-Zeitung“ o virih, iz katerih se stekajo v tuje liste izmišljene vesti o strašni nesreči. „Kreutz-Zeitung“ namreč opozarja na tesne zveze med dunajskim in pariškim časopisjem ter pravi, da je Hugon Wittmann, sotrudnik „N. Fr. Pr.“, ob enem dopisnik pariškega lista „Figaro“. Gledé na to konča „Kreutz-Zeitung“: „Tudi je sploh znano in zanimivo, da grozovite novice iz Mayerlinga, katere je trosil „Figaro“, prihajajo iz peresa sotrudnika „N. Fr. Pr.“ In vendar se drzne „N. Fr. Pr.“ sumničiti Slovence in osebito slovensko duhovščino nelojalnosti. — Kaj poreče na to „najstarejše glasilo“ s Turjaškega trga?

(Propaganda za nemški „šulverein“.) Slovensko občinstvo opozarjamo, naj se ne poslužujejo „avtomatičnih“ tehtnic za tehtanje oseb na nobenem kolodvoru katerekoli železnice. Denar, ki se ondi meče v odprtine, pošiljajo nemškemu „šulvereinu“ v Be-

rolin, namenjen oddelku za Avetrijo pod naslovom „Alexis Riese, Berolin, Skalitzer Strasse Nr. 134.135.“ Železnice dobivajo od teh Judeževih grošov po 25%, katere pa zopet podarijo nemškemu šolskemu društvu na Dunaji. Jednako se godi po Češkem in Moravskem, posebno na cesarja Ferdinanda železnici.

(Vodmatski jez.) C. kr. okrajno glavarstvo za ljubljansko okolico je izdalo ukaz, da se mora vodmatski jez pri tovarni za sukno v jednom letu odstraniti, ker ovira odtok Ljubljaniče.

(Premembe pri uradništvu.) Gosp. Fran Šuta, avskultant za Kranjsko, je vsprejet med bosensko-hercegovinske uradnike; gosp. Fran Podgoršek, pravni praktikant pri okrožnem sodišči v Celji, imenovan je avskultantom za Kranjsko.

(V katoliški družbi) bode prihodnje sredo dne 20. t. m. govoril tajnik g. J. Pichler.

(Občni zbor Marijine bratovščine) je bil včeraj v magistratni dvorani. Zaradi pomanjkanja prostora objavimo jutri daljše poročilo.

(Bralno društvo in prostovoljna požarna bramba v Žužemberku) opustite povodom smrti cesarjeviča Rudolfa vse letošnje predpustne veselice.

(„Sokol“.) Časopis zájmům tělocvičným ynovaný. Tega glasila sokolskih društev je izšla druga številka. Med raznovrstno vsebino je na prvem mestu članek o nedavno umrlemu starosti „Sokola“ praškega, Gabrijelu Žizki, s podobo, dalje slovenski članek: „Kako naj se goji začetna telovadba?“, in dopis iz Ljubljane.

(Prepovedan somenj.) C. kr. litijsko okrajno glavarstvo je prepovedalo na 25. dan t. m. določeni somenj v Žabnem zaradi osepnic.

(Javnih skladišč) je v Avstriji zdaj 17; izmed teh je 7 skladišč v napravi bank, in sicer na Dunaji, v Črnovicah, Građci, Sučavi, Tešinu in 2 v Pragi. Štiri skladišča so v upravi kreditnih družb. Otala skladišča niso bančna dodvzeta. Glavna razprava v državnem zboru o skladiščih se tiče vprašanja, ali smejo skladišča na shranjeno blago dajati posojila ali ne.

(Razpisana učiteljska služba.) Vsled smrti gđč. Ivanke Ovekovc je razpisana služba učiteljice v Št. Vidu nad Ljubljano z letno plačo 400 gld. oziroma 450 gld.

Telegrami.

Budimpešta, 17. februarija. Vladi nasprotna izjava se je izvršila v popolnem redu; vdeležilo se je je blizo 30.000 oseb. Sprevod so otvorili redarji, za njimi zastavonosci, poslanci neodvisne stranke, vseučiliščniki in neizmerna množica, ki se je premikala mimo gostih vrst gledalcev mej živahnimi „eljen“-klici cesarju in popevanju domoljubnih pesmi. Pred kluboma zmerne opozicije in neodvisne stranke so bili nagovori mej dijaki in poslanci. Pred klubom liberalne stranke so zadoneli burni „Propal Tisza!“ Nasproti kraljevemu gradu se je premenila izjava v veličastno čestitanje kralju. Množica je obstala ter odkrita mej priklanjanjem zastav navdušeno kralju klicala „eljen!“ Zvečer je bilo mesto živahno, toda brez vsakoršnih neredov.

Umrli so:

17. febr. Ludovik Košenini, bukovez, 52 let, Poljanski nasip 50, exudat, pleurit.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
16. 7. u. jut.	730.1	— 1.8	sl. svzh.	oblačno	
2. u. pop.	733.9	1.2	sl. zap.	del. jasno	0.00
9. u. zveč.	737.0	— 3.4	sl. vzh.	jasno	
17. 7. u. jut.	730.9	— 7.0	sl. zap.	oblačno	
2. u. pop.	739.1	1.8	sl. vzh.	del. jasno	0.00
9. u. zveč.	741.2	— 6.4	„	del. jasno	

Srednja temperatura obeh dni —1.3° in —3.2°C, za 10° in 2.9° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

18. februarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 30 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ „ 16% „	83 „ 90 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	111 „ 35 „
Papirna renta, davka prosta	98 „ 80 „
Akcije avstr.-ogerske banke	884 „ — „
Kreditne akcije	311 „ 20 „
London	121 „ 25 „
Francoski napoleond.	9 „ 58 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 68 „
Nemške marke	59 „ 25 „

JAVNA ZAHVALA.

Dolgo časa sem bil popolnoma oslepel in nisem imel več upanja, da bodem še kdaj gledal z očmi krasno božjo naravo ter videl svoje drage prijatelje in znanke. Mistil sem že, da so se mi na veke zatemnile oči in sem zgubil predragi božji dar zdravih oči. V tem brezupnem in jako žalostnem stanju pa sem se obrnil do znanega zdravnika za bolezni na očeh gospoda **dr. Emila Bocka** mlajšega. Najprvo se imam zahvaliti dobrotljivemu Bogu, zahvalim pa se tudi javno gosp. **dr. Bocku** za njegovo trudapolno in veščo pomoč in preljubeznjivo ravnanje za časa moje bolezni. Vsakemu, kdor bi potreboval zdravniške pomoči za očesne bolezni, s hvaležnim prepričanjem najtopleje priporočam gospoda **dr. Emila Bocka**.

JERNEJ ŽUŽEK,
hišni posestnik v Ljubljani.

(1)

Izvrstno sredstvo

zoper kašelj, hripavost, kakor tudi izborna brnilno sredstvo zoper davico, bolezni v grlu, pljučnih vejah in pljučah so (20—15) 3

protikataralične kroglice,

koje izdeluje lekarnar **Piccoli v Ljubljani**, Dunajska cesta. Njemu naj se pošiljajo tudi zunanja naročila, koja izvršuje proti povzetju izneska. Škatlica 20 kr.

Kroglice iz sladnega ekstrakta, salmiaka, ekstrakta sladkih korenin, sleznega testa, poprove mete in santonina v škatlicah po 10 kr. Pri večjem nakupu rabat.

Marijacejske kapljice za želodec, izvrstno vplivajoče pri želodčnih boleznih.

Nepresegljive pri pomanjkanju teka, slabosti želodca, smrdljivi sapi iz ust, napetji, kislem riganju, koliki, prehlajenju želodca, gorečici, kamenu, preobilnem sluzu, gnjus in bruhanju, glavobolu (ako ima svoj izvir v želodcu), želodčnem krču, zaprtju, preobloženju želodca z jedili ali pijačami, boleznih vsled glist, boleznih na vrani in jetrah, ter zlati žili. — Cena steklenici z navodom o rabi 40 kr., dvojni steklenici 70 kr.

Glavni razpošiljatelj lekarnar **Karol Brady, Kremžir** [na Moravskem].

Marijacejske kapljice za želodec niso tajno sredstvo. Snovi, koje obsegajo, navedene so v navodu o rabi koji je pridejan vsaki steklenici.

Pristne dobiti so skoraj v vsaki lekarni.

Svarilo! Marijacejske kapljice za želodec se mnogo ponarejajo. V znak pristnosti zavita mora biti vsaka steklenica v rdeč papir, na kojem je zgorajšnja varstvena znamka, ter mora biti vrhu tega tudi še pove-dano na navodu o rabi, ki je pridejan vsaki steklenici, da je tiskan v tiskarni H. Guseka v Kremžiru.

Pristne so dobiti: Ljubljana: lek. Gab. Piccoli, lek. Jos. Svoboda. — Postojina: lek. Fr. Baecareich, — Škofjaloka: lek. Karol Fabiani. — Radovljica: lek. Aleks. Roblek. — Rudolfovo: lek. Dominik Rizoli, lek. Bergmann. — Kamnik: lek. J. Močnik. — Črnomelj: lek. J. Blažek. (52)

Na najnovejši in najboljši način
umetne

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živa

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje. (50—21)

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

Izdajatelj: Matija Kolar.

Prodá se

iz proste roke pod ugodnimi pogoji

lepo posestvo (grunt)

blizo Ljubljane,

ob velikej cesti, obstoječe iz 48 oralov njiv, travnikov in gozda; 6 trdnih z opeko kritih poslopij, z živino (12 glav), vozovi, sploh z vsem premakljivim blagom.

Natančneje se poizvé pri g. **Jakobu Matjanu** po domače **Žibert-u** v zgornjej Šiški št. 17 pri Ljubljani. (3-1)

Nič več mokre noge ali trdo usnje!

To doseže le **I. Bendiksa** iz Št. Valentina c. kra. priv. nepremočljiva

hranilna mast za usnje

potrjena s stotinami spričeval (cene: cela škatlica 1 gld., 1/2 škatlice 50 kr., 1/4 škatlice 25 kr., 1/8 škatlice 12 1/2 kr.), potem za likanje usnja ravnokar patentovana

hranilna tinktura za usnje

ne lak za usnje ali momentni lik, tudi ne apretura za usnje marveč bolj oljnato likalno črnilo, katero je preskusilo c. kr. državno vojno ministerstvo ter dovolilo, da se sme rabiti za usnje v c. kr. armadi. Cene: 1 kilo 1 gld. 20 kr., 1 steklenica št. 1: 1 gld., št. 2: 40 kr., št. 3: 20 kr. Razprodajalcem rabat. Dobiva se v vseh večjih krajih monarhije, v Ljubljani pri gg. **Schusnigu & Weberju** in **A. Krisperju**. — Svarimo pred ponarejanji! Prosi se za ponudbe v razprodajanje, kjer se ni založb. (30—3)

Odlikovan: 1873, 1881.

Josip Deiller,

tovarna za cerkveno blago in razprodaja

— cerkvenih oprav —

na Dunaji VII., Zieglergasse 27.

Zastopnik **Franc Brückner**.

Proti gotovi naročbi se najtočneje izvršujejo vsakovrstne

cerkvene oprave

kot: kazule, pluviali, dalmatike, velumi, štole, baldahini, zastave itd., kakor tudi

celi ornati.

Odlikovan: 1873, 1881.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkev v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano realno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupce so oljnate barve v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Prodaja vina.

Lavant. knezoškofijska graščina **VINDENAU** ponuja

dobro belo vino lastnega pridelka

v malih in velikih množinah po nastopni ceni:

letnik	1884	liter	po	16	kr.
"	1885	"	"	18—22	"
"	1886	"	"	20—24	"
"	1887	"	"	11	"

in sicer brez posode od mariborskega kolodvora proč, ako se naprej ali proti poštni pospreemnici pošle denar.

Za nepokvarjenost vina jamči

Oskrbništvo

kn.-šk. graščine **VINDENAU** pri Mariboru. Štajersko.

(3-2)

Namestu vsake posebne objave.

Tužnim srcem javljamo prežalostno vest o smrti naše iskreno ljubljene matere, oziroma sestre, tašče in stare matere, gospé

Marije Lenarčič, roj. Simon,

katera je po dolgi mučni bolezni v 56. letu dōbe svoje previdena s sv. zakramenti danes ob 1/2 7. uri zjutraj mirno v Gospodu zaspala.

Truplo predrage nam pokojne preneslo se bode v torek, dné 19. februarja, ob 4. uri popoldne iz hiše št. 9 na Poljanski cesti na mirodvor k sv. Krištofu.

Sv. maše zadušnice služile se bodo v raznih cerkvah.

Nepozabljiva pokojna priporoča se pobožnemu spominu.

V LJUBLJANI, dné 17. februarja 1889.

Josip, Andrej, sinova; Marija Baydel, roj. Lenarčič, Ivana Kramer, roj. Lenarčič, Franja Gregorič, roj. Lenarčič, Ana Mathian, roj. Lenarčič, Julija Lenarčič, hčere; Ivana Wolf, roj. Simon, Ana Ekl, roj. Simon, Jera Fixel, roj. Simon, sestre; Pavel Simon, brat; Ana Lenarčič, roj. Kotnik, Ottilija Lenarčič, roj. Koydl, sinah; Pavel Baydel, Ernst Kramer, dr. Vinko Gregorič, Ivan Mathian, zetje; Milan, Zora, Uroš, Franjo, Leopoldina, Emil, Rihard, vnuki.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.